

UMORJENA ORANŽA

Gustav Krklec

Ne v sanjah ne sredi sončne bleščave
ne v starodavni tišini
niso oranže tako ognjeno plave,
kakor so v mesečini.

Tadej, na Ugljānu še lani
so to noč oranže zrele
gorele na tvoji dlani.

Ob zidu starinskem je deblu
ponosnemu rast usahnila.
S svojo ledeno sekiro
brez sramu ga je zima pobila.

Zaman zdaj k mesecu molim.
Mraz pod nogami pozvanja.
In noč ugljanska me gola
z golim nožem vso noč pteganja.

ORANŽA

Dobriša Cesarić

Vzel sem oranžo z mize
in iznenada
mi vstala je misel:
zdaj je zima.
Neprijazna, dolga mi žuga,
jaz pa držim v roki kos juga.

In v roki se mi zlati oranža.

Ohranila je malo južnega sonca
na svoji lupini,
in smeje se
in diši
in gori.